

Nr 413.

Av herrar **Jansson** i Kalix och **Gavelin**, om statsbidrag till anskaffande av tjänstebostäder åt distriktsveterinärer.

Veterinärstyrelsen hemställde i skrivelse 1951, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att å riksstaten för budgetåret 1952/53 anvisa ett reservationsslag av 100 000 kronor till bidrag för anskaffande av bostäder åt distriktsveterinärer å landsbygden. Framställningen föranledde icke någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Till innevarande års riksdag har veterinärstyrelsen återkommit med sin framställning. Såvitt vi kunnat finna av statsverkspropositionen har framställningen även i år lämnats utan avseende.

Som motivering till sin första framställning 1952 anförde veterinärstyrelsen följande: »Under senare år ha svårigheterna för distriktsveterinärerna att nöjaktigt ordna sin bostadsfråga alltmera accentuerats. Skälen härtill äro flera och torde vara väl kända. Nämnas må blott att å flertalet stationsorter för distriktsveterinärer, särskilt å landsbygden, någon urvalsmöjlighet i fråga om bostäder att köpa eller hyra i regel icke existerar. Kan en tillträdande distriktsveterinär ej påräkna att få övertaga företrädarens bostad, uppkommer ej sällan en situation som ter sig nära nog hopplös. I sådant läge har veterinärernas centrala fackliga organisation, Sveriges veterinärförbund, och även veterinärstyrelsen för sin del sökt animera den kommun, där distriktsveterinären har sin stationsort, att gå i författning om uppförande av tjänstebostad för distriktsveterinären. I åtskilliga fall ha dylika strävanden lett till önskat resultat; under åren 1947—1950 kommo sju sådana bostäder till stånd, och för närvarande torde ytterligare tre å fyra vara under uppförande eller planerade.

Så höga som byggnadskostnaderna nu äro anse sig emellertid många kommuner icke i stånd att taga på sig de med uppförande av dylik tjänstebostad förenade utgifterna. Den tanken har då uppkommit, att utsikterna att få till stånd tjänstebostäder skulle öka, därest kommun ägde möjlighet att — såsom redan är fallet i fråga om anordnande av tjänstebostäder för provinssiällakare å landsbygden — erhålla statsbidrag för ändamålet. — — — Veterinärstyrelsen anser sig under nu angivna förhållanden böra påyrka, att statsmedel ställas till förfogande för beviljande av statsbidrag till kommun å landsbygden, som genom nybyggnad av fastighet eller ombyggnad av befintlig sådan anordnar godtagbar tjänstebostad för distriktsveterinär. Även om veterinärstyrelsen icke vågar tro att enbart härigenom skall kunna

åstadkommas någon avgörande ändring till det bättre på ifrågavarande område, så skulle dock redan tillkomsten av en eller annan tjänstebostad, som utan statsbidrag ej skulle ha kommit till utförande, innebära viss lättnad.

Vad beträffar storleken av dylikt statsbidrag ansluter veterinärstyrelsen sig till veterinärförbundets förslag om en maximering till 25 000 kronor. Lämpligen torde nu böra anvisas ett reservationsanslag om 100 000 kronor, möjliggörande att under budgetåret 1952/53 bidrag anvisas till anordnande av åtminstone fyra tjänstebostäder. I fråga om villkoren för åtnjutande av dylikt statsbidrag m. m. torde desamma kunna i huvudsak anslutas till vad som gäller i fråga om statsbidrag till tjänstebostäder för provinsialläkare. Veterinärstyrelsen vill förutsätta att, därest statsanslag för ändamålet beviljas, styrelsen blir satt i tillfälle att inkomma med förslag till de bestämmelser i ämnet, som böra av Kungl. Maj:t meddelas.»

I årets framställning har veterinärstyrelsen framhållit att »förhållandena på ifrågavarande område ingalunda ljusnat sedan tiden för avlåtandet av nyssnämnda framställning, snarare tvärtom. Det hör nu till vanligheten att ett eller flera veterinärdistrikt stå vakanta, därför att omöjligheterna att uppdriva nöjaktig bostad avhålla veterinärer från att söka de lediga tjänsterna. Regelmässigt söker då veterinärernas centrala fackliga organisation, Sveriges veterinärförbund, kontakt med vederbörande kommun för att söka förmå denna att gå i författning om anordnande av tjänstebostad för distriktsveterinären. Så höga som byggnadskostnaderna nu äro anser sig emellertid kommunen ofta ej i stånd att påtaga sig de med uppförandet av en tjänstebostad förenade kostnaderna. Veterinärstyrelsen förmenar att ökad villighet härtill skulle kunna förväntas, om staten visade sitt positiva intresse för saken och ställde visst statsbidrag till den byggande kommunens förfogande. Så sker ju också redan nu för provinsialläkarnas vidkommande, en befattningshavargrupp, som i förevarande avseende är i samma situation som distriktsveterinärerna. Så bekymmersam, som bostadsfrågans ordnande nu ofta är, vill veterinärstyrelsen vädja om statsmakternas stöd för att åstadkomma någon lättnad.»

Sveriges veterinärförbund har i skrivelse till veterinärstyrelsen framfört liknande synpunkter och hemställt, att styrelsen skulle framföra ovan nämnda framställning till Kungl. Maj:t.

Utöver vad veterinärstyrelsen här ovan anfört, få vi påpeka, att det för närvarande finnes flera veterinärdistrikt i Norrbotten, som äro vakanta på grund av svårigheter att kunna anskaffa godtagbara bostäder. Vi kunna till fullo förstå veterinärernas ovilja att söka till de distrikt, som icke kunna hänvisa till någon lunda godtagbar bostad, och någon skyldighet för kommunerna att bygga tjänstebostad finns icke. Vi vilja helt understryka vad veterinärstyrelsen anfört, att det med säkerhet skulle bli lättare att få kommuner att ordna med tjänstebostad för veterinärer, om de hade att påräkna något bidrag från statens sida. Vi anse därför, att det bör vara statens skyl-

dighet att på ett eller annat sätt söka lösa den nu uppkomna situationen på detta område.

Med hänvisning till det härovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta anvisa ett reservationsanslag av 100 000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för bidrag till kommuner, som bygga tjänstebostäder till distriktsveterinärer, eller alternativt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning och förslag på vilket sätt statsmakterna bäst kunna medverka till ordnandet av tjänstebostäder åt ovannämnda veterinärer.

Stockholm den 26 januari 1953.

Ivar Jansson,
Kalix.

J. O. Gavelin.
